

Predikan söndagen före Domssöndagen

Pastor Johannes Rydh

Stockholm, 15 november 2020

I Guds, Faderns + och Sonens och den helige Andes, namn. Amen.

Nåd vare med er, och frid från Gud, vår Fader, och Herren Jesus Kristus.

Bön: Himmelske Fader, vi tackar dig för din stora nåd som du uppenbarat genom profeter och apostlar, och ber att vi idag ska få höra ditt Ord rent och klart. Vi ber att när tiden är inne för den yttersta domen att vi då ska få stå frikända genom Jesu Kristi rättfärdighet, och få ingå med honom i härligheten. Amen.

Predikotext: Matt. 24:35–44 (3 årgången)

Jesus sade till sina lärjungar: "Himmel och jord ska förgå, men mina ord ska aldrig förgå. Men den dagen eller stunden känner ingen: inte himlens änglar, inte ens Sonen, ingen utom Fadern.

Så som det var under Noas dagar, så ska det vara när Människosonen kommer. Under dagarna före floden åt de och drack, de gifte sig och blev bortgifta ända till den dag då Noa gick in i arken, och de visste ingenting förrän floden kom och ryckte bort dem alla. Så ska det bli när Människosonen kommer. Då ska två män vara ute på åkern. Den ene ska tas med, den andre lämnas kvar. Två kvinnor ska mala vid kvarnen. Den ena ska tas med, den andra lämnas kvar.

Var därför vakna, för ni vet inte vilken dag er Herre kommer. Men det förstår ni att om husägaren visste när på natten tjuven kom, då hade han hållit sig vaken och inte låtit någon bryta sig in i hans hus. Var därför beredda också ni, för i en stund när ni inte väntar det kommer Människosonen."

Inledning

Kyrkoåret går mot sitt slut, och våra texter riktar in sig på världens slut, på de yttersta tingen. Inför det högallvarliga ämnet om Kristi återkomst till domen manas alla till bot, omvändelse och bättring. Söndagens texter talar särskilt om behovet av vaksamhet inför den yttersta dagen.

Läran om den yttersta tiden är också en omstridd lära, förkastad av världens visa, fördunklad och förfalskad av många villolärare. Vi måste söka oss till Bibelns undervisning för att inhämta den rätta kunskapen för att rätt kunna bereda oss inför domens dag. Denna undervisning sammanfattas så i tre punkter:

1. Den yttersta domen kommer för att döma världen för synden.
2. Kristus har tagit på sig vårt straff för att vi ska bestå i domen.
3. Den yttersta domen kommer oväntat.

1. Den yttersta domen kommer för att döma världen för synden

Även hos icke troende människor finns en fruktan för världens undergång. Mängder av filmer har gjorts på det temat. Under kalla krigets dagar var hotet om kärnvapenkrig ständigt närvarande. Nu är det främst en allt värre miljöförstöring och naturkatastrofer som oroar människor. Allt sådant är tecken på den yttersta tiden, men det är inte så världen kommer att gå under. Den kommer att bestå till dess att Kristus kommer åter för att döma världen, och först då kommer "himlar att upplösas i eld och himlakroppar att smälta av hetta" (2 Petr. 3:12) såsom vi läst i episteltextern.

I Edens lustgård sade Gud till de första människorna: "Av trädet med kunskap om gott och ont ska du inte äta, för den dag du äter av det ska du döden dö." (1 Mos. 2:17) Döden, det är straffet för synden. Så säger också Paulus i Romarbrevet: "Syndens lön är döden." (Rom. 6:23) Och med Adam och Evas synd kom döden över alla människor.

Vi talar om döden i en trefaldig mening: den kroppsliga, den andliga och den eviga döden. Den kroppsliga döden känner vi väl till: sjukdomar, plågor och att våra jordiska liv en gång ska ta slut. Den andliga döden är det fruktansvärda tillståndet att den fallna människan är skild ifrån Gud, och står under hans vrede. Den eviga döden till sist är helvetets plåga utan ände, som utmäts med Domarens ord: "Gå bort från mig, ni förbannade, till den eviga elden

som är beredd åt djävulen och hans änglar.” (Matt. 25:41)

Helvetet, som alltså egentligen var avsedd åt djävulen och de onda änglarna, blir så också straffet för de onda människor som följer honom. Det beskrivs så i Uppenbarelseboken:

Och djävulen som hade förlätt dem kastas i sjön av eld och svavel där också vildjuret och den falske profeten är. Och de ska plågas dag och natt i evigheters evighet. (Upp. 20:10)

Det är denna dom som kommer att fällas över alla obotfärdiga syndare på den yttersta dagen. Ja, så talar lagens stränga ord, och det är en rättvis dom, för människorna har verkligen brutit mot Guds heliga lag, mot varje bud. Vi är alla födda i synd, och vi har fortsatt att synda dagligen.

Gud är inte som jordiska domare, som endast kan se till det yttre, till de bevismaterial som utredare har kunnat fastställa och de utsagor som vittnen kunnat ge, och som ofta måste låta ogärningsmän gå fria och ostraffade eftersom bevisningen inte varit tillräcklig. Gud kan se in i hjärtat och med fullständig klarhet fälla en rättvis dom. Det räcker inte att vi varit hyggliga medborgare, eller avhållit oss från yttre, grövre synder. *”Alla har avfallit, alla är fördärvade. Ingen finns som gör det goda, inte en enda.”* (Ps. 14:3)

Det är ett förskräckligt budskap, som människor ryggar bort från. Sådant vill man inte höra i kyrkorna, och det har för det mesta också tystnat. Men att förtiga det förändrar inget. Lagens ord och dess stränga straff måste förkunnas, på det att människorna besinnar sig och förstår att de är syndare, medan det ännu finns tid.

Om Skriftens undervisning därmed hade varit till ända, skulle vi alla varit hemfallna till domen. Men genom Jesus Kristus har Gud uppenbarat en annan väg, en väg som inte leder till fördärvet utan som räddar oss från straffet och döden, och ger oss evigt liv.

2. Kristus har tagit på sig vårt straff för att vi ska bestå i domen

Syndens lön är döden, och det straffet förtjänar vi alla. Men nu har Jesus gått in i vårt ställe och tagit på sig våra synder, och lidit vårt straff trots att han själv var oskyldig. Och allt det som vi var pliktiga att göra men inte gjort, det har Jesus uppfyllt i vårt ställe, han som inte var ställd under lagen. Paulus skriver: *”Han som inte visste av synd, honom gjorde Gud till synd*

i vårt ställe, för att vi i honom skulle bli rättfärdiga inför Gud.” (2 Kor. 5:21)

Jesus dog på korset för att vi skulle få leva. Därmed är syndens makt bruten, och dödens udd tillintetgjord. Visserligen lider vi fortfarande av prövningar i detta livet, men vi får andlig gemenskap med Gud redan nu, och den kroppsliga döden är bara början på det eviga livet. Detta är evangeliets glada budskap. Varje anklagande ord som djävulen vill anföra mot oss omintetgörs av det ordet: *”Jesu, hans Sons, blod renar oss från all synd.* (1 Joh. 1:7).

För den som litar till detta löfte övergår domens dag från att vara en dag av fruktan, fylld med hot som människan bävar inför, till att vara en glädjens och hoppets dag, då Kristus kommer åter till oss för att föra oss hem till evig salighet. Och det är ett visst och säkert ord.

”Himmel och jord ska förgå, men mina ord ska aldrig förgå.” (v. 35)

3. Den yttersta domen kommer oväntat

”Men den dagen eller stunden känner ingen: inte himlens änglar, inte ens Sonen, ingen utom Fadern.” (v. 36)

Här har vi en så märklig sak som att Jesus själv inte känner till när den yttersta dagen kommer. Han är ju Guds Son, helt och fullt sann Gud och bärare av alla gudomliga egenskaper, varav allvetande är en. Att det ändå bara är Fadern som vet detta förklaras genom att Sonen i sin mänskliga natur inte till fullo gör bruk av all den makt han besitter. På samma sätt gjorde han ju i förnedringens tillstånd, när han som en enkel människa vandrade på jorden utan att låta sin gudomliga makt och härlighet uppenbaras, utom vid några särskilda tillfällen. Om tiden för hans återkomst har Gud beslutat att endast Fadern känner till den.

Om inte ens Sonen vet det, hur mycket mindre kan vi med våra mänskliga förnuft försöka beräkna eller förutspå när detta ska inträffa! Inte desto mindre har många rörelser och sekter försökt. Adventisterna förkunnade utifrån beräkningar från Daniels bok att Jesu återkomst skulle äga rum den 12 maj 1839. När det inte inträffade flyttades datumet successivt framåt. Liknande utfästelser finner man hos Jehovas vittnen, som menar att Jesus kom till jorden 1914, fast på ett ”osynligt” sätt, och de förväntar en andra, synlig återkomst, efter ett jordiskt tusenårigt lyckorike.

Alla sådana tankar måste på biblisk grund förkastas. Jesus liknar sin återkomst vid en tjuv som oväntat bryter sig in på natten, när ingen anar det. Det

sker oväntat, när människor lever som vanligt, *”så som det var under Noas dagar.”* (v. 37) Människorna hade hånat Noa och inte lyssnat till hans varningar. Plötsligt så kom floden och gjorde slut på dem alla. På samma sätt kommer domens dag plötsligt och gör slut på den här världen. Och det sker vid ett enda tillfälle, på ett för hela jorden uppenbart sätt.

Vi kristna måste invänta detta med tålamod och vaksamhet. Nu är evangeliets tid, när Guds Ord ska predikas för hela världen. Nu är nådens tid, när Gud genom Ord och sakrament skänker trons gåva till alla som vill ta emot den. Låt oss ta vara på dessa himmelska gåvor medan tid finns. Vi måste dagligen få näring åt tron från Ordet, och hämta tröst från sakramenten, så att vi inte somnar in likt evangeliets fem oförståndiga jungfrur. Om vi låter den här världens bekymmer och omsorger släcka trons låga, så kommer vi på Herrens dag stå oförberedda. Då räcker det inte att ha varit en utvärtes kristen som deltagit i gudstjänster och bibelstudier. *”Var därför vakna, för ni vet inte vilken dag er Herre kommer.”* (v. 42)

Efter döden finns ingen skärseld, där synden kan sonas. Då är det för sent. Vår omvändelse måste ske i detta livet i kraft av Jesu ställföreträdande lidande. Efter Kristi återkomst finns heller ingen möjlighet längre att omvända sig. Då är det för sent. Det är inte så som vissa svärmiska rörelser lär, med avseende på dagens text, att plötsligt kommer de troende att fysiskt ”ryckas upp” medan de otroende ”lämnas kvar” på jorden, och att detta skulle leda till omfattande väckelse bland dem som nu tittar i de kvarlämnade

nade biblarna. Det är en helt felaktig tolkning. Vad Jesus egentligen talar om med de här orden är den slutgiltiga domen och skiljandet mellan de troende och de otroende, mellan fåren på sin högra sida, och getterna på sin vänstra. Det sker på domens dag, och då är det för sent för att ångra sig.

Jesus har gett oss vissa tecken, som förvarnar om hans återkomst. I den yttersta tiden ska det vara krig, svält, och jordbävningar. Det ska träda fram många falska profeter, och kärleken ska kallna hos de flesta. Antikrist, påven, ska sitta i mitt i kyrkan och upphöja sig själv till Guds ställföreträdare. Allt detta ser vi tydligt idag. Vi har inga ytterligare tecken att först invänta. Kristus kan komma vilken dag som helst. Ja, vi ska leva så i gudfruktig andakt, flitigt bruka Ord och sakrament, och be att vår Herre snart kommer åter till oss.

Amen.

Bön: O Herre Jesus Kristus, du som är vår Frälsare och även ska bli vår domare på den dag som ingen, utom Fadern, känner. Vi ber dig: Giv att vi inte blir snärjda av jordelivets omsorger och lockelser, utan vakar, ber och strider, trogna den kallelse du anförtrott oss, så att vi med fröjd må höra din röst och uppstå till ditt löfte, att inget ska förmå skilja oss från Guds kärlek, som han i dig bevisat oss. Kom, Herre Jesus! Amen.

Psalmer: 426, 597, 286, 279, 196, 198, 188, 587